

De Limburgse Jager

Salute to a friend

Axuda Insurance feliciteert het
Regiment Limburgse Jagers
 met haar 60-jarig bestaan!

*"By failing to prepare
 you are preparing to fail"*

Benjamin Franklin

Over Axuda Insurance BV

Wij zijn een Nederlands assurantiebedrijf dat is gespecialiseerd in het verzekeren van mensen, bedrijven en organisaties met activiteiten in (post)conflictgebieden zoals bijvoorbeeld Afghanistan, Somalië en Irak.

Ons internationale netwerk in combinatie met onze lokale aanwezigheid maakt het mogelijk onze oplossingen wereldwijd aan te bieden. De dekkingen van Axuda zijn natuurlijk inclusief de risico's verbonden aan oorlog, terrorisme en piraterij. Naast de personele risico's zijn wij ook in staat uw bedrijfsmatige risico's in fragiele staten van een passende dekking te voorzien.

Axuda Insurance gebruikt Lloyds of London als herverzekeraar van haar producten.

[www.axudainsurance.com]

Over Lloyds of London

Lloyds is de oudste verzekeringsmarkt ter wereld. Het heeft een reputatie als toonaangevende partij met betrekking tot gespecialiseerde oplossingen voor zware en moeilijk verzekerbare risico's. Haar unieke financiële structuur en haar aanwezigheid in meer dan 200 landen samen met haar A+ rating van Standard and Poors and Fitch maken van Lloyds een van de sterkste aanbieders van verzekeringen in (post)conflictgebieden.

Met vriendelijke groet,

Marcel Hagens, Directeur

[www.lloyds.com]

Voorwoord

Regimentscommandant

Beste Regimentsgenoten,

Hier ben ik dan. Voor velen van u een nieuw gezicht met een nieuwe CV, met waarschijnlijk weer stoere plannen en hoge ambities, voor mij een langgekoesterde droom die uitkomt. Laat ik beginnen mezelf voor te stellen, zodat u weet wie u voor u hebt. Ik ben Marc Jacobs, geboren op 23 maart 1963. Ik woon met mijn vrouw Ine en mijn dochter Sofie en zoon Wiel in Helmond. Een fantastisch gezin wat voor mij de basis vormt om in ons uitdagende en mooie bedrijf te werken. Een mooi bedrijf aan de vooravond van waarschijnlijk de moeilijkste periode sinds de val van de Berlijnse Muur in 1989, maar daarover straks meer.

Allereerst iets over mezelf. Zoals gezegd, ik woon met mijn gezin in Helmond, dichtbij familie, wat ik erg belangrijk vind, zeker als je een baan hebt waarbij vrouw en kinderen het dikwijls alleen moeten roeien. De tijd dat ik thuis doorbreng is dan ook vooral gericht op het gezin en de plek waar we wonen, want er is altijd wel wat te rommelen in en om het huis, wat we als gezin delen met een hond, twee poezen en drie kippen. Die laatste overigens niet in huis maar in een kippenhok in de tuin, voordat u zich afvraagt wat voor bende het is daar in Helmond. De tijd die overblijft probeer ik nog wat te sporten wat ik erg leuk vind, maar waar ik helaas weinig tijd voor vind.

Mijn militaire carrière vindt zijn oorsprong bij het Korps Mariniers waar ik in 1982 als zeemilicien (dienstplichtige) opkwam. Als enige van mijn "bak" (opleidingsklas) wilde ik naar Noorwegen, waardoor ik bij de 1e Amfibische Gevechtsgroep geplaatst werd. Kort voor de eerste oefeningen in het kader van de voorbereiding op de koud weer training kreeg ik te horen dat het besluit genomen was om dienstplichtigen niet meer in de gelegenheid te stellen om deze opleiding te volgen. Ik kreeg zelf de keuze hoe het restant van mijn diensttijd in te vullen. Bijna mijn hele lichter was inmiddels op Curaçao geland, maar ik koos voor een "uitzending" naar Aruba. Daar heb ik een fantastische tijd gehad en geleerd wat het is om lang van huis te zijn, uitdagende dingen te doen en een band op te bouwen met collega's die ervoor zorgt dat je de grootste uitdagingen en tegenslagen het hoofd kunt bieden. Deze "esprit de corps" was en is voor mij een drijfveer om bij de Krijgsmacht en meer specifiek bij de KL en de infanterie te werken.

Het was dan ook een logische stap om na mijn dienstdienst in beroepdienst te treden. Maar ik had ook geleerd dat ik niet in de wieg gelegd was om alleen leiding te ontvangen. Ik besloot om officier te worden en omdat dit op dat moment bij het Korps niet mogelijk was en ik geen zeebenen had, viel de keuze al snel op de Infanterie bij de KL. In 1985 startte ik op het Opleidingscentrum Officieren van Speciale Diensten (OCOSD) op de Seeligkazerne in Breda. Een tweejarige opleiding, praktijkgericht met als doel om snel aan het werk te gaan, dat sprak mij aan. Na het behalen van het officiersdiploma werd ik geplaatst bij 17 Painbat Limburgse Jagers, waar ik door de toenmalige Bataljonscommandant Luitenant-kolonel Peter Strik ben bediigd op het vaandel van het Regiment wat ik nu mag commanderen. Zie hier mijn verbondenheid met ons Regiment.

Binnen 17 Painbat LJ en later GFPI heb ik het gros van mijn functies op cie- en bataljonsniveau doorlopen. Na mijn pelotonscommando ben ik, na een korte tussenstop bij de KMS, plv CC geworden van de Acie. Dat heb ik 7

REGIMENT LIMBURGSE JAGERS

Voormalige Linie Regiment van Phaff en 2e Regiment Infanterie, opgericht 23 november 1813 en 6e Regiment Infanterie opgericht 4 maart 1814, voortgezet en "herbenoemd" tot Regiment Limburgse Jagers op 1 juli 1950

Wapenfeiten en Inzet

Breda 1813, Naarden 1814, Quatre-Bras 1815, Waterloo 1815, Tiendaagse Veldtocht 1831, Citadel van Antwerpen 1832, Venlo 1940, Roermond 1940, Zutphen 1940, West- en Midden-Java 1946-1949, Noord-Sumatra 1947-1949, Koude oorlog 1950-1989, vm Joego-Slavië 1995-2003, Irak 2004, Afghanistan 2007-2010

Regiments-Commandant: Luitenant-kolonel M. Jacops

Kapitein-Adjutant: Kapitein B. Klaas, Regiments-Adjutant: Adjutant M. Verbaant

Postadres: postbus 33, 5688 ZG Oirschot, 040-2666170

"Zuster" Regiment

Regiment Chasseurs Ardennais te Marche-en-Famenne, België, Commandant: Luitenant-kolonel BEM P. Gérard

42 Pantserinfanteriebataljon Limburgse Jagers, de Ruyter van Steveninckkazerne te Oirschot

Missies: UNPROFOR-4 (Acie) 1995, IFOR-11996, SFOR-4 1998, SFOR-8 (A+Bcie) 2000, KFOR-2 (Verkpel) 2000, SFOR-11 2001, SFOR-15 (C-Cie) 2003, SFIR-3 2004, Fahnenband Bundesrepublik Deutschland (Seedorf 1963-2006), ISAF TFU III 2007, TFU VIII (Acie) 2008, TFU IX (BCie) 2009, TFU XII 2010

Commandant: Luitenant-kolonel M. Jacops, **Bataljons-Adjutant:** Adjutant M. Verbaant

Patenschaftbataljon

92 Panzer Grenadier Lehr Battalion, Munster, Duitsland

Regimentsoudste

Generaal-majoor M.C.de Kruijff

Regimentsraad

Luitenant-kolonel M.Jacops, Luitenant-kolonel (R) bd. C.J.M.van der Ploeg, Adjutant M. Verbaant, Luitenant-kolonel bd N.C.S.Vroom, Majoor bd W.M.J. Pijpers, Luitenant-kolonel (R) bd. Ing. L. Daems, Majoor bd. G.P.A. Hermans, Luitenant-kolonel (R) Dr. J.Komen

Stichting Regiment Limburgse Jagers

Ere-Voorzitter: Kolonel bd. J.W.de Leeuw, Ereleden Mevrouw M. van der Hoeven, Luitenant-kolonel (R) bd. Drs.A.P.Witlox, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel

Voorzitter: Luitenant-kolonel bd N.C.S.Vroom (VSRLJ@limburgsejagers.nl),

Vice-voorzitter Luitenant-kolonel bd F.M.A.J. Tummers (VVSRLJ@limburgsejagers.nl),

Secretaris/Penningmeester: Majoor bd W.M.J. Pijpers (SecSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Veteranen vóór '50: Kapitein bd. L. van der Braken (OVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Jonge Veteranen: Luitenant-kolonel (R) bd C.J.M. van der Ploeg (JVetSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentsverzameling: Majoor bd. G. Hermans (HVSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Muziek: Lier muzikant bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Commissaris Regimentshistorie: Lkol (R) dr. J. Komen (HistSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Monumentengroep: Luitenant-kolonel (R) bd Ing L. Daems (MonSRLJ@limburgsejagers.nl),

Commissaris Website: Lier bd A.J. Bosch (info@limburgsejagers.nl),

Secretariaat/Penningmeester: Wienkeskoel 94, 6074 HH Melick 0475-492868, e-mail: SecSRLJ@limburgsejagers.nl

internet: www.limburgsejagers.nl

Contactgroepen/personen

Tamboer- en Fanfarekorps Limburgse Jagers: Limburgse Jager bd R. Jennen (MuzSRLJ@limburgsejagers.nl)

Demonstratiecompagnie: Eerste Luitenant (R) bd W. Bulte (wbulte@xs4all.nl), Limburgse Jager B. Vermeulen, Sergeant bd J. van Dok.

432/16 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd P.van Lieshout, Limburgse Jagers bd F. Poeth

17 Bataljon Limburgse Jagers: Luitenant-kolonel bd A. van de Loo

42 Mech Bataljon (IFOR), Majoor Jansen, Eerste luitenant Villanueva, Sergeant Kuiper,

SFOR 4 Bataljon/ SFOR 11 Bataljon /SFIR 3 /ISAF TFU (volgen)

13 Pioniercompagnie: volgt

13 Verkenningscompagnie: Limburgse Jager bd Wilgers

Regimentsverzameling - Regiment Limburgse Jagers

Van Hornekazerne Kazernelaan 101 Weert, Openingstijden: elke dinsdag 0930-1500en vrijdag van 0930-1200 en op afspraak
Postadres: Regimentsverzameling van Hornekazerne tav Maj bd Germans MPC 77A, Postbus 976, 6000 AZ Weert, tel 0495-462940 (MDTN 06-578-62940)

HVSRLJ@limburgsejagers.nl of JLH.Janssen@mindef.nl

Conservator groep: Majoor bd G.P.A. Hermans, Limburgse Jagers W.J.Caris en H.Pook,

Adjudanten bd J. Janssen en G. Schrijvers, Kapitein bd K.G.M. van Dreumel, Luitenant-kolonels bd. P. Berden en J. van Ommen,

Soldaat bd P. Franssen, Eerste- Luitenant bd E.Brakel

Vereniging Reünieorkest Limburgse Jagers (rolj@home.nl), www.limburgsejagers.nl/ROLJ

Voorzitter: Limburgse Jager muzikant bd. H. Gielen, **Dirigent:** dhr Stoffels, **Repetitielokaal:** Harmoniezaal Linne
Secretariaat pquanjel@home.nl

WEB master groep www.limburgsejagers.nl

De Limburgse Jager bd. A.J. Bosch, Korporaals bd C. van Straaten en A. van Dijke, Limburgse Jager bd H. Zwuup,

jaar met plezier gedaan, drie jaar als eerste-luitenant, drie jaar als kapitein in het kader van wat toen heette de "führungsverstärkung", waarna ik voor mijn eerste uitzending naar BiH in het kader van IFOR 3/SFOR 1, nog een jaar heb verlengd. Dat is denk ik ook wel de rode draad door mijn carrière tot nu toe, ik doe vooral dat wat ik leuk vind.

Vervolgens ben ik S2 geworden van hetzelfde bataljon, wat betekende dat ik amper anderhalfjaar na terugkomst van mijn eerste uitzending alweer naar BiH mocht in het kader van de uitzending SFOR 5. Daarna was het tijd om het bataljon even te verlaten. Ik vond een nieuwe uitdaging bij het 1e (DEU/NLD) Legerkorps in Munster, waar ik een baan kreeg binnen de Sectie G3 en me bezig hield met binationale operaties en het commandopost concept van het HQ.

Na ongeveer twee jaar werd ik opgebeld door de toenmalige BC van 17 Painfbat GFPI, de Luitenant-kolonel Willem Verweij, met de vraag of ik geen Commandant Ccie wilde worden. De C- compagnieën van 17- en 42 Painfbat waren in het kader van de oprichting van 44 Painfbat naar Havelte verhuisd en moesten opnieuw worden opgericht. Dat was natuurlijk niet aan dovemansoren gericht. Gelukkig voor mij was het Legerkorps net aan het omvormen en reorganiseren tot High Readiness Forces HQ voor NAVO en binnen deze reorganisatie werd het bureau binationale Operaties opgeheven. Ik kon dus weg, maar moest nog wel even naar de VMV, doe toenmalige "majoorcursus" voor niet KMA-opgeleide officieren. Ook dat werd geregeld en eind 2001 werd ik Commandant Ccie van 17 Painfbat GFPI, ook een geweldig Regiment met een sterke en verbindende traditie. Met deze Cie ben ik voor de derde keer uitgezonden naar BiH, als Commandant op Novi Travnik (SFOR 13). Een fantastisch commando waar ik, na de samenwerking als Plv CC en OPC bij 17-Acie, voor de tweede keer ging samenwerken met onze BA, de Adjutant Marijn Verbaant.

Begin 2003 kreeg ik de kans om na de VMV ook de Stafdienst te volgen. Na overleg met de bataljonscommandant greep ik deze kans en kwam met een aanbeveling van deze cursus. Ik werd geplaatst als Plv Hoofd van de Sectie G3 van 13 Gemechaniseerde Brigade, alweer in Oirschot. In 2006 begon ik aan de Hogere Defensie Vorming en eind 2007 werd ik geplaatst binnen de Defensiestaf bij de Afdeling Thuiskomstverkenningen. Daar werd ik in eind 2008 alweer weggeplukt om als G3 van

de Task Force Uruzgan 6 mee te gaan naar Afghanistan. Een fantastische ervaring waar ik indringend kennis heb gemaakt met twee compagnieën van ons Bataljon, namelijk de Alfa-Ganzen (onder Staf 12 Infbat) en de Bravo-Bulldogs (onder Staf 11 Tkbat). Beide compagnieën hebben daar veel indruk op mij gemaakt met de manier waarop ze omgingen met de opdrachten die ze moesten uitvoeren en de gewonden die daarbij vielen. Vooral de wijze waarop de Bcie omging met het verlies van Azdin Chadli was indrukwekkend en liet zien dat deze Limburgse Jagers uit het goede hout gesneden waren. Dat heeft mij doorgedrongen van het feit dat de nabestaanden van onze gesneuvelden, en onze gewonden, ons aller aandacht en zorg verdienen. Dat moeten we samen doen. Tijdens deze missie bleek ik te zijn overgeplaatst en kwam ik weer terug naar Oirschot, nu als Hoofd Sectie G3 van 13 Gemechaniseerde Brigade, de functie van waaruit ik onlangs dit mooie Commando heb mogen aanvaarden.

Zonder op voorhand al te diep in te gaan op hoe ik mijn commando zie, want ik wil eerst het Bataljon en het Regiment goed leren kennen, wil ik er wel iets over kwijt omdat dit commando plaatsvindt in een periode waarin de Krijgsmacht in zwaar weer verkeert. Reorganisaties als gevolg van veranderingen in de

wereld en krimpende budgetten zijn ons niet vreemd. Toch voelt het dit keer echt anders. We voelen op dit moment allemaal wat het betekent om te werken in een bedrijf waarvan het geld bijna op is. Minder of soms geen munitie, weinig oefenen met alle financiële nadelen van dien, maar ook de verminderde inzetbaarheid van ons materieel. Het moge duidelijk zijn dat dit een situatie is die niet op deze manier kan doorgaan. Toch wil ik u allen oproepen niet bij de pakken neer te zitten en samen door deze zure appel heen te bijten. Ik ben ervan overtuigd dat we hier als organisatie sterker uit kunnen komen, met meer perspectief voor de toekomst. Dat betekent dat we de komende twee jaren de tering naar de nering moeten zetten en het moeten doen met sobere oefenprogramma's op de oefenterreinen en in de omgeving van Oirschot of in ieder geval in Nederland. Dat wil niet zeggen dat we niet kunnen werken aan onze professionaliteit en ons vakmanschap, want als het stof is neergedaald en de politiek weer om 42 BLJ vraagt, moeten we er klaar voor zijn. Laten we daar samen aan werken, immers; "niet beter, wel anders", een spreuk waar ik even aan moet wennen, maar die juist in deze tijd misschien wel heel toepasselijk is.

Ik wens u fijne feestdagen en een goed en positief 2011

Room Clearance

IED search and defeat

Situational awareness

SafeTactics BV
Slicumweg 61B
3812 SW Amersfoort
The Netherlands
033-4480060

WWW.SAFETACTICS.EU
info@saftactics.eu

One Controller, multiple sensors...

Manportable Robotics

Limburgse jagers,

De tijd vliegt. In ieder geval voor mij. Op 17 december 2007 heb ik het commando over mogen nemen van de Lkol Rob Querido en, ik knipperde maar even met m'n ogen, het is al weer december 2010. De jaren tussen 2007 en 2011 hebben voor mij als bataljonscommandant eigenlijk maar in het teken van één ding gestaan, inzet in Afghanistan. Jaren waarin veel van de Limburgse Jagers is gevraagd. Jaren waarin veel is bereikt en waarin de roemruchte reputatie van de Limburgse Jagers weer is bewezen. Maar helaas ook jaren waarin 42 BLJ weer slachtoffers had te betreuen. Van de 24 ISAF-gesneuvelden zijn er 8 mannen gesneuveld onder de hoede van BLJ. Daarnaast zijn er de nodige gewonden en ook in de toekomst zullen er nog gewonden vallen hoewel de missie dan al in het verleden ligt. Jullie weten als geen ander wat dit betekent. Wij, met zijn allen, mogen niet vergeten wat er is gebeurd en we moeten onze maten op gepaste wijze herdenken. Al was het alleen al omdat onze maten dat verdienen en het de nabestaanden steunt in hun verlies. Of dat verlies nu van gisteren, 2 jaar terug of 60 jaar terug is. Behalve 3 jaar de kans krijgen om bataljonscommandant te mogen zijn,

heb ik ook 3 jaar de kans gekregen om uw Regimentscommandant te mogen zijn. Ook in die rol zijn het mooie en dankbare jaren geweest. Samen met de Stichting zijn er veel activiteiten ontplooid. Activiteiten die varieerden tussen de viering van 60-jaar 42 BLJ in 2008 via beëdigingen in Weert of Maastricht tot reünies met Sobats en herdenkingen bij diverse monumenten. Maar ook de recente viering van de Phaff-dag mag in dit rijtje niet ontbreken. De overhandiging van de Koraal "Salute to a friend" en het presenteren van de Canon van de Limburgse Jagers aan de Commandant Landstrijdkrachten zijn toch gedenkwaardige momenten. Naast allerlei herinneringen zijn er ook de nodige tastbare zaken. Het boek "42 BLJ 1957 - 2007" en de Canon zijn er zomaar twee om te noemen. De mooiste herinneringen zijn echter de momenten die ik met de Limburgse Jagers samen heb mogen hebben. Of het nu in de dasht in Afghanistan is geweest, tijdens een reünie met Sobats of tijdens een Diner de Corps. Allemaal herinneringen om te koesteren. Al met al zijn het jaren geweest die ik niet had willen missen. Ik ben een rijker mens geworden en kijk met zeer veel

genoegen terug op mijn commando. De contacten die ik met jullie heb gehad, helaas te weinig, koester ik. Mij rest niets meer dan jullie te danken voor jullie inzet en samenwerking. Ik ben trots jullie Commandant te zijn geweest en ik hoop dat er nog vele ontmoetingen mogen volgen. Helaas voor mij, niet meer als commandant. Saamhorigheid en Daadkracht. Eens Limburgse Jager, altijd Limburgse Jager. Niet beter, wel anders.

*Luitenant-kolonel der Limburgse Jagers
Huub Klein Schaarsberg
Commandant Regiment Limburgse
Jagers, tvs Commandant 42 Painbat
Limburgse Jagers*

SkyXS is een internationaal opererende organisatie die gespecialiseerd is in het leveren van telecommunicatie en mediadiensten op elk willekeurig moment, op elke willekeurige locatie. Onze diensten zijn er vooral op gericht om afgelegen werkplekken in contact met het thuisfront te houden, zoals we er de afgelopen 4 jaar voor gezorgd hebben dat militairen in Afghanistan niet vervreemden van familie en vrienden...

Telefonie / GSM

Internet

Televisie

Radio

'Connecting Anywhere'
is geen loze belofte

Militaire precisie
als gemene deler...

Innovatie
in militaire
navigatie

SkyDec is gedurende haar bestaan uitgegroeid tot een gerenommeerde ontwikkelaar en leverancier van hoogwaardige militaire GPS hard- en software. De combinatie van kennis van militaire GPS en ons onderscheidend inzicht in de wensen en eisen van de gebruikers, heeft geresulteerd in een innovatief assortiment producten en diensten, én in een unieke aanpak van het leveren aan militaire organisaties over de hele wereld.

SkyDec levert o.a.:

Militaire GPS host systemen Complete navigatie pakketten
Mijnenvoeg systemen Militaire GPS antennes

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen
Tel. +31 (0)10 - 462 77 77
info@skydec.nl www.skydec.nl

Mercuriusstraat 40 3133 EN Vlaardingen
Tel. +31 (0)10 - 445 06 70
info@skyxs.nl www.skyxs.nl

SkyDec BV en SkyXS BV zijn beiden onderdeel van de SkyDec Group.

Plaquette

Geachte aanwezigen

*Blijf vertrouwen op een toekomst
Ook al lijkt de kans maar klein
Blijf vertrouwen op een wereld
Die de jouwe ook kan zijn
Blijf vertrouwen op het leven
In je denken en je doen
Blijf vertrouwen op oprechtheid
En op normen en fatsoen
Blijf vertrouwen op de vrede
Al komt die soms met trage tred
Blijf vertrouwen op de mens
Die zich voor jou heeft ingezet
Blijf vertrouwen op het wonder
Dat jouw angsten overwint
Blijf vertrouwen op de onschuld
En de glimlach van een kind
Blijf vertrouwen dat een ander
Ook voor jou wat over heeft
Blijf vertrouwen op de liefde
Alle dagen die je leeft
Blijf vertrouwen op de waarde
En het doel van je bestaan
Blijf vertrouwen dat de mensen
Eenmaal samen zullen gaan*

Mijn naam is Sietse Sinnema en ik ben als Humanistisch Geestelijk Verzorger verbonden aan 42BLJ. Ik sprak zojuist een gedicht uit waar hoop uit klinkt. Als alles even helemaal niet meer klopt om je heen, dan hoop je dat het snel beter zal gaan. Die hoop biedt troost. Hoop biedt troost. Iedereen hier kan troost gebruiken. Iedereen hier kan troost gebruiken. Blijf vertrouwen dat dat komt, soms zelfs uit onverwachte hoek.

Op 17 april van dit jaar verloren Marc Harders en Jeroen Houweling hun leven. Op 22 mei verloor Luc Janzen zijn leven. De sluipmoordenaar die Bermbom heet, had weer toegeslagen. Vanaf genoemde data staat voor drie families de wereld stil. Ongeloof, woede, vragen, onbegrip, verdriet, twijfel en onmacht wisselen elkaar af. Dan weer eens een goede dag, maar de meeste dagen niet. Zij hebben troost nodig, en hoop. Dit samenzijn vandaag kan misschien een beetje troost bieden. Bemerken dat het verlies van hun zoon of man bij veel meer mensen een gat geslagen heeft. Ze staan er hier allemaal bij, de Mariniers, de Limburgse Jagers, collega's, vrienden.

Hier samen om steun te vinden, troost te zoeken én te bieden. Dat iedereen die hier nu aanwezig is een sprankje hoop mag voelen vandaag. Hopen dat deze verschrikkelijk pijn ooit draaglijk zal worden. Een verlies als dit kun je niet in je eentje dragen. Daar heb je elkaar bij nodig. Natuurlijk is het goed en waardig om de gevallen te herdenken. Meer eer kun je ze niet meer geven. En ik voeg er een oproep aan toe: vergeet ook de nabestaanden niet. Al te vaak neemt voor de mensen die net iets verder weg staan dan de familie het gewone leven weer z'n loop. Zo gaan die dingen. Laat dit monument, met de namen van Marc, Jeroen en Luc er op, ons niet alleen aan hen terugdenken, maar ook aan hun vaders, moeders en partners. Praat met hen over hun zoon, rakel de mooie verhalen over hen nog eens op. Dát biedt troost, daar putten ze hoop uit. Dat hun zoon voor ieder van ons hier iets betekent heeft, dat het niet voor niets is geweest. Blijf vertrouwen op hoop en troost.

Ik sluit af met een kort gedicht waarvan ik vind dat het mijn oproep treffend beschrijft:

42 BLJ		
SFIR-IRAO		
SCF	M.D. STEENSMA	† 10-5-2008 AS-SAMARA
ISAF-AFGHANISTAN		
SCF	R.G. DONKERS	† 6-4-2007 TARIK KONT
SLDI	T.A. SMEERHUIZEN	† 15-6-2007 TARIK KONT
SWI	J.M.B. LEUNISSEN	† 15-6-2007 CHORA
EUNT	T.A.M. KRIST	† 12-7-2007 DEH RAVOD
SLDI	A. CHADLI	† 6-4-2009 TARIK KONT
MARNIALC	M.A. HARDERS	† 17-4-2010 TARIK KONT
KPLMZHALLC	J.M. HOUWELING	† 17-4-2010 TARIK KONT
KPLV	L. JANZEN	† 22-5-2010 DEH RAVOD

*De mensen van voorbij
Ze blijven met ons leven
De mensen van voorbij
Ze zijn met ons verweven
In liefde, in verhalen
Die wij zo graag herhalen
In geuren van een bloem, in klanken
van een lied,
Dat opklinkt uit verdriet*

VIDEO-OBSERVATIE IN DE INFRA

Video-observatie is niet meer weg te denken uit onze samenleving. Er is steeds meer behoefte aan video-observatie oplossingen zowel in tijdelijke als permanente situaties. Video-observatie als ondersteuning voor de handhaving van openbare orde en veiligheid.

Heijmans Techniek & Mobiliteit heeft een aantal oplossingen, die uitermate geschikt zijn voor de inzet bij evenementen, openbare orde vraagstukken, en wegwerkzaamheden. Deze oplossingen zijn voornamelijk gebaseerd op draadloze video overdracht en zijn geschikt voor inbouw in voertuigen en motoren. Voor de Inframarkt heeft Heijmans Techniek & Mobiliteit een camera ontwikkeld die onder alle omstandigheden maximale prestaties kan leveren. De camera is een samenstelling van een professionele videocamera ondergebracht in een zeer hoogwaardige buitenbehuizing. Deze Infracamera is uitermate geschikt om toe te passen zowel als observatie camera (bv. bij spits of plusstroken) en als incident management camera. Deze oplossing leent zich ook uitstekend voor de observatie van bedrijventerreinen en binnensteden.

Voor meer informatie kunt u contact opnemen met:
Anthony Elbers 06-54982293

Heijmans Techniek & Mobiliteit, Postbus 766, 5231 XA 's-Hertogenbosch
Kijk op www.heijmanstechniekenmobiliteit.nl of bel 073 648 4111

High End Security:

Voor de High End Security markt heeft Heijmans Techniek & Mobiliteit diverse Security oplossingen zoals een volledig stand Alone Thermische camera geschikt voor onder andere Defensie doeleinden.

Deze totaaloplossing bestaat uit een bestuurbare thermische camera op een kantelbare mast van minimaal 6 meter en heeft een interne stroomvoorziening goed voor tenminste 25 dagen. De mast is ook voorzien van de laatste technische ontwikkelingen op het gebied van draadloze video overdracht. UMTS (Universal Mobile Telecommunications System) COFDM (Coded Orthogonal Frequency Division Multiplexing) en Satellietverbindingen of een combinatie hiervan behoren tot de mogelijkheden. De video streams zijn encrypted zodat meekijken onmogelijk wordt gemaakt.

Door deze verschillende technieken te combineren ontstaat een hightech Security oplossing die uitermate geschikt is voor de beveiliging van uitgestrekte gebieden en/of grote periferieën van risico-objecten.

heijmans
Techniek & Mobiliteit

De Missie Uruzgan is nog niet helemaal afgerond voor de krijgsmacht. Wel voor ons Regiment en Bataljon. Althans er is niemand meer op missie. Echter er zullen altijd naween blijven. Verlies van collega's, gewonden die nog herstellen of blijvend moeten leven met hun beperkingen en velen die dagelijks terug zullen denken aan voorvallendie mede hun leven hebben veranderd. We willen een afsluitend verhaal plaatsen. We hebben de Sgt I Rob Compter gevraagd om deze epiloog te schrijven. Hij heeft dat gedaan op dezelfde wijze als zijn vele blogs die hij voor het dagblad de Limburger en Limburgs Dagblad schreef tijdens de missie. Niet een droge opsomming van feiten maar een verhaal met een achtergrond, een gevoel.

Epiloog URUZGAN

"Binnen enkele ogenblikken naderen wij station...." De sneltrein doet weer één van z'n stations aan. Het is het gevoel wat heerst na een korte periode van rust. Meniggeen van ons is alweer ingestegen. Alsof er geen uitzending is geweest. Van de ene kant is het goed om weer in de waan van alledag verder te gaan. Het is een manier om alles te relativiseren en de draad weer op te kunnen pakken. Voor velen is het afgelopen jaar toch wel een heel bewogen jaar geweest. Het eerste wat natuurlijk te binnen schiet is het verlies van Luc, Jeroen, Marc, Christoph en "onze" Snoop Dog (Afghaanse tolk Deh Rawood). De tol die betaald moest worden tijdens de afgelopen uitzending, onder leiding van BLJ. Een bittere pil, een groot verlies..... maar eigenlijk iets waar geen woorden voor zijn.

Het is de keerzijde van ons mooie beroep. Een beroep waarin je dingen meemaakt die niet echt alledaags zijn. Een mogelijkheid om je eigen grenzen te verleggen, culturen te ontdekken, samen te werken met anderen en andere nationaliteiten.

Zo aan het einde van het jaar is het te doen gebruikelijk om terug te blikken. De goede en minder goede zaken eens tegen het licht te houden. In

de afgelopen 39 jaar ben ik er achter gekomen dat het beter is om je misschien toch maar meer op de goede zaken te richten dan op de minder goede. En ondanks dat het verlies van een paar fijne collega's en vrienden een behoorlijk zware dobber voor ons is, ben ik persoonlijk van mening, dat we toch weer een behoorlijk staaltje goed werk hebben verricht en een goede tijd hebben gehad.

Verrassend was wel de manier waarop je je buikspieren kunt trainen. De droge humor van mijn helden op de "bak" heeft er vaak voor gezorgd dat ik die stiekem behoorlijk aan het kietelen was. Geweldig! We hebben heel wat afgelachen. Maar wat wil je ook...een Drent, een Hillegommer (van de oude pomp) en twee limburgers bij elkaar.... En eigenlijk gold die goede sfeer ook binnen het peloton en compagnie. Een goed

voorbeeld van die leuke sfeer was te zien bij het bezoek van Jan Smit. Na een klein beetje koele start van zijn optreden sloeg de spreekwoordelijke vlam in de pan. Niet dat er een pan stond en iemand plotseling roept: "Hé, een vlam in de pan!". Het begon heel onschuldig. Er ging één flesje water open en werd rond gespreid... het startshot voor een geweldige douche die wel een half uur aanhield. Niets en niemand werd gespaard, inclusief de very very important persons. "Onze Jack" de Vries inclusief. Later memoreerde Jan nog dat dit toch wel het leukste optreden ooit geweest is voor hem. Nou Jan, voor ons is dat heel gewoon. Ondanks de hitte en vaak lange dagen hield iedereen de stemming er goed in. Klagen stond niet meer in het woordenboek evenmin als ziekte-

verzuim. Een teken dat het wel goed zit met de club. Een club die binnen één jaar van oprichting naar uitzending moest werken. Een behoorlijke kluit. Ga daar maar eens aan staan. Achteraf gezien is het ons wel allemaal gelukt. Dankzij de prestaties van iedereen. Zowel de manschappen alsook de vele groepscommandanten. Zij hebben het toch maar geklaard om de enkele groep te vormen en op niveau te krijgen en houden. Hulde daarvoor!

Maar waar hebben we het over? Wat is er nou zoal gebeurd tijdens die uitzending? Ik weet natuurlijk niet alles. Ben niet overal bij geweest en daar waar ik wel bij was, bekijk en beleef ik uiteraard vanuit mezelf. Dat is dan ook het gevaar als je ergens over gaat schrijven. Iemand anders heeft over hetzelfde voorval wellicht een heel ander beeld. Toch zal het me niet weerhouden om een voorval te belichten, maar dan vanuit mijn oogpunt. Indrukwekkend was wel de melding die we ontvingen tijdens een van onze QRF-diensten. Er was een zelfmoordenaar neergeschoten in de buurt van het District Centre (DC), zeg maar het gemeentehuis. Er werd nog duidelijk gemeld dat er geen explosief was afgegaan en het ook niet zeker was of er überhaupt een explosief aanwezig was. Het was een scenario waar geen aandacht, in ieder geval niet door mij, aan besteed was. Natuurlijk wel het scenario van een levende, zelfmoordenaar die probeert in onze omgeving te komen, maar niet zoals nu het geval was. Flink brainstromen dus. In ons vakjargon OADOEM'n. Ja, ja... terwijl ik dit schrijf wordt ik bijgeschoold op de SV en weet dus dat OTVOEM heel erg ouderwets is. Vandaar de hippe kreet. Afijn, om een kort verhaal lang te maken, het peloton wordt opgetrommeld en we maken ons op weg naar de gemelde locatie. Veel meer dan "in de omgeving van het DC" hadden we niet. Eenmaal aangekomen bij het kruispunt bij het DC-gebouw zagen we al snel een schijnbaar levenloos lichaam liggen in een buikligging. Er lag ook al een behoorlijke plas bloed naast het lichaam. De Afghaanse autoriteiten hadden de omgeving al afgezet en het was opvallend rustig op straat. Geen spelende kinderen, geen verkeer, geen voetgangers. Kortom heel vreemd. Al snel had het peloton de situatie overgenomen en de omgeving onder controle. Het zou een feestje worden van de EOD.

Al snel had de EOD, met behulp van een robotarm, de ontsteking onschadelijk gemaakt. Tevens bevond er zich een handgranaat op of aan het lichaam. Ook die werd snel veiliggesteld. Pfoe, een opluchting..... dachten we. Maar er was toch nog wel een uitdaging. De explosieven die op het lichaam zaten, moesten nog verwijderd worden, om meegenomen te kunnen worden voor onderzoek. Het was nog steeds gevaarlijk om bij het lichaam te komen. Immers, de explosieven waren nog niet verwijderd. Voor de mannen van de EOD eigenlijk geen probleem. Zij hadden iets vernuftigs bedacht. De waterfles. Door een klein explosief in een flesje water naast het lichaam te plaatsen, hoopten ze hiermee de kleding open te kunnen snijden. Terwijl de EOD de voorbereidingen aan het treffen was, liep ik alvast naar het DC om daar de autoriteiten in te lichten over het ophanden zijnde plan. Over de radio kreeg ik te horen dat weldra overgegaan zou worden tot detonatie. Het was de bedoeling dat er een kleine knal zou volgen. Niets was minder waar. Een oorverdovende knal volgde en de gebouwen in de omgeving trilde even mee met de explosie. Flink stofwolken ontstonden en er was lichte commotie ontstaan. De wespen, die in de muren nesten hadden, waren door de klap verdreven en waren agressief geworden. Enkele mensen van ons werden belaagd en renden, al om zich heen slaand, rond. Ondertussen was ik al op de binnenplaats aangekomen en was op zoek naar de district chief, de burgermeester als het ware. Het viel me op dat het een rommeligtje was op het plein. Niet dat het er altijd spik en span uitzag, maar

overal lagen zwart/rode ondefinieerbare stukjes.... iets. In eerste instantie viel het me niet eens op. Enkele ogenblikken later drong het pas tot me door. Mede door de penetrante lucht kwam het besef, dat het om stukjes menselijk vlees ging. Over een groot gebied vonden onze mensen restanten terug van de zelfmoordenaar..... Op het moment zelf, en een tijd erna, dringt zo'n gebeurtenis niet echt tot je door. In ieder geval niet bij mij. Het is een manier om er mee om te gaan. Binnen het peloton werd er ook nogal luchtig op gereageerd. Zover ik weet heeft niemand er op dit moment last van van wat er toen gebeurd is. Maar nu, na een tijdje weer in Nederland te zijn, is het toch wel een hele aparte gebeurtenis. Niet iets wat je als vakkenvuller bij de Albert Heijn mee zou kunnen maken. Althans, dat hoop ik tenminste. In mijn tijd als vakkenvuller in ieder geval niet. Oke, oke, dat was wel vlak na Ben Hur en de tijden zijn veranderd... Explosieven hebben een prominente rol gespeeld tijdens deze uitzending. Er zijn meerdere IED-strikes geweest. De meesten met een redelijk goede afloop. Redelijk is natuurlijk zeer relatief. Het maakt voor de direct betrokkenen c.q. slachtoffers een onuitwisbare indruk. Iets waar ze hopelijk een plek voor vinden. Er mee leren omgaan. Het zijn omstandigheden geweest waaraan we in het voorbereidingstraject veel aandacht hebben besteed. In ieder geval bij ons in het peloton. Dat heeft er ook toe geleid dat we de situaties vrij snel onder controle hadden en de medevacs vrij rap op gang kwamen. Maar al met al heeft de training z'n vruchten afgeworpen.

Zoals zo vaak op uitzending gebeurd, was er de nodige aandacht vanuit Nederland voor ons optreden. De kroonprins, Jan Smit en de minister van defensie zijn bijvoorbeeld op bezoek geweest.. De CSM had nog iets te goed van een plaatsvervanger van ons, Jan. De kroonprins moest rondgeleid worden door "één van de mannen". Iets waar hij veel waarde aan hecht. Contact met de werkvloer. Geraffineerd als Jan is, zag hij zijn kans schoon om hier toch weer een voordeeltje uit te slaan. Een foto met de kroonprins en het gehele peloton was het resultaat. Waarschijnlijk zal die foto nu in huize Oranje boven het echtelijk bed hangen.... denk ik. Op een gegeven moment is het dan zover. Het werkrooster maakt al melding van terugrotaties en hand-over-take-over (HOTO) met onze Amerikaanse counterparts. Ook een hele gewaarwording. Het beeld wat heerst over het Amerikaanse leger, blijkt, bij mij althans, toch niet zo te zijn als voorheen gedacht. Wat wel klopt is dat ze veel en high-tech hebben. De uiteindelijke HOTO neemt niet meer dan twee dagen in beslag. Het verschil in cultureel besef wordt duidelijk. Ook schijnt het zo te zijn dat Amerika waarschijnlijk net zo groot is als de hele wereld. Iets wat ik toch echt anders heb

geleerd tijdens aardrijkskunde, met name tijdens topografie. Een publiek geheim wellicht. Ach ja, er zijn meerdere wegen die naar Rome leiden. En wie bepaalt welke weg de juiste is? Ondanks dat ik nu de SV volg en tot astraal niveau ontplooi, ben ik van mening, dat ik waarschijnlijk geen invloed hierop uit kan oefenen. Om met het begin te eindigen, het was een uitzending om nooit meer te vergeten. Er zijn zeer vervelende

dingen gebeurd. Behoorlijk wat leed geleden. Zowel in het gebied, als bij het thuisfront. Maar hoe wrang ook, er zijn zeker ook leuke momenten geweest. Een uitzending waar veel mensen vele ervaringen op hebben gedaan, er een professionaliseringsslag is gemaakt en wij het stokje in ieder geval zo goed als mogelijk hebben getracht over te dragen. In de hoop dat de bevolking van Afghanistan, met name in Tarin Kowd en Deh Rawood er iets aan hebben gehad.

In Memoriam

De Limburgse Jager **Ger van Bun** is op 23 juli 2010 na een ziekbed overleden te Maastricht.

Ger van Bun was mortierist van 16 BLJ in de periode 1963-1964. Hij heeft altijd een sterke band gevoeld met het Regiment, wat met name tot uiting kwam in de periode dat hij met zijn Dienstdoende Stadschutterij van Maastricht, die hij mede heeft opgericht, in direct contact kwam met de respectievelijke Regimentscommandanten. Hij, als traditionalist, heeft met zijn inventiviteit en "ritselarij" het Regiment op vele fronten grote diensten bewezen. Hij bracht als lid van het bestuur van de Zuid-Limburgse Schutters Federatie de schutterijen bij het Regiment, hetgeen resulteerde oa in het aanbieden van handdoeken met embleem aan het IFOR bataljon. Maar ook zijn zoektocht naar attributen over en van het Regiment heeft geresulteerd in oa een gekleurde kopie van het schilderij van de allereerste commandant in 1813 Kolonel Phaff. Zijn grote betrokkenheid liet hij ook zien bij de organisatie van de reünies voor oud leden van 16 BLJ waar hij een groot genoegen aan beleefde om alle reünisten welkom te heten en hen een nieuw uitgebrachte bataljons speld te presenteren. Die had hij laten maken voor het laagste bedrag wat mogelijk was. Zijn laatste "wapenfeit" was, ondanks dat hij kort tevoren aan een hersentumor was geopereerd, te zoeken naar een gunstige prijs voor de plaquettes aan "zijn" Maasbrug jl 10 mei. Hij wist wel een Belgische steenhouwer, die dat inderdaad voor een derde van de prijs deed. En was er een activiteit van het Regiment, hij was er en hielp mee waar mogelijk.

We hebben een oprecht betrokken en markante Regimentsgenoot verloren. Hij blijft meeleven in onze herinnering met die markante zaken zoals zijn aangehaald. Ger we zijn je veel dank verschuldigd.

Nico Vroom

Ezinge, 19 augustus 2010.

Vandaag hebben we Limburgse Jager **Ekke Wolters** naar zijn laatste rustplaats gebracht. Ekke overleed op 14 augustus als gevolg van een ongeval. Op die avond ging hij nog eventjes rijden op zijn motor. Voor zijn vrouw en kinderen liet hij een klein briefje achter: een getekende motor en de tekst "laturrr". Het is er niet meer van gekomen, vlak bij huis werd hij geramd door een auto die op de verkeerde weghelft de bocht door kwam scheuren. Ekke was op slag dood. De uitvaartdienst was indrukwekkend. Dezelfde kerk in Ezinge, waar velen van ons ook bij zijn huwelijk aanwezig waren. De kerk was bijna te klein voor alle familie, vrienden en bekenden. Een weerzien met Hiske, dochter Anna en zoon Wolter. Ook vader en moeder Wolters herkenden we. Op het overlijdensbericht stond: "kom zoals je bent", typisch in de geest van Ekke. Ieder mens telt mee, het geeft niet hoe je er uit ziet of wat je aan hebt.

Hiske was eens te meer de sterke vrouw naast Ekke. We waren onder de indruk van de manier waarop ze ons tegemoet trad, hoe ze vertelde over de afgelopen week, over Ekke en de kinderen. Ze vroeg steun voor Ekke's ouders, ook zij waren erg verdrietig. Dominee Schorren leidde een sobere en opbeurende dienst. Waar vinden we troost?

Voor Hiske was het zichtbaar fijn dat ook de dominee die hen had getrouwd in de kerk aanwezig was. Ook de ouderling van dienst van destijds was er, en daarmee was de cirkel rond. Dat Ekke een muzikliefhebber was kon niemand ontgaan. Dat stevige rockmuziek zijn repertoire was ook niet. Anna en Wolter speelden zelf een aangepast nummer voor Ekke. Stevig en toch ingetogen. Ekke zal trots op ze zijn geweest. Zijn kinderen hebben het onafhankelijke, doe maar gewoon en wees jezelf, van hem overgenomen. Op de kaart stond ook dat Ekke soms een gekke vader was. Wij kunnen ons voorstellen hoe positief dit is bedoeld.

Na de ter aarde bestelling van Ekke op het kerkhof konden we voor de laatste keer afscheid nemen. Een extra brok in de keel, want Anna had het embleem van de Limburgse Jagers op de kist gelegd. Het stuk wat normaliter de baret siert glom in de zon. Dat zagen toen we langs liepen. Een eerbetoon aan een mooie tijd en een verbondenheid voor het leven en daarna. Het besef dat hij er niet meer is zal de komende tijd nog sterker door ons hoofd gaan. Ons eerste maatje die we verliezen, veel te jong en een gezin dat achter blijft.

We behouden de fijne herinneringen aan een mooi mens voor altijd bij ons. Hiske, Anna, Wolter en familie wensen we veel sterkte de komende tijd. Als gezegd, we houden contact.

Henk 42 BLJ lichting 83-4

Tevens gedenken wij de overleden regimentsleden:

LJ F. Bendermacher 432 BLJ, Sld J.G.M. Bouts 425 BLJ, LJ H. Vonhoff Min v Def, Sld P. Perthijs 5-11RI, LJ J. Nelissen 2e Dep, LJ J. van Wunnik 322 BLJ, Kpl D. Kalff 42 BLJ, LJ Schldt 322 BLJ, Aooi M.L.M. Lindeman 13 Brig, Lkol bd C. Linck 16 BLJ, LJ H. Clijsters 16 BLJ. En allen waar wij niet van hun overlijden op de hoogte zijn gesteld.

Ganzen in de sneeuw

Dat de leden van de A-cie 42 BLJ zich goed kunnen aanpassen in een warm klimaat wisten we natuurlijk al na de uitzendingen naar Bosnie, Irak en Afghanistan. En dat ze goed functioneren in ons eigen regenachtige kikkerlandje en het altijd onstuimige Duitsland is ook geen nieuws meer. Maar sinds kort weten de militairen van de Ganzen-compagnie ook hun mannetje te staan in koudere omstandigheden, zo is gebleken uit de afgelopen periode waarin de A-compagnie deel nam aan de oefening Orange Autumn in Noorwegen. Tijdens deze oefening raakten de mannen en vrouwen vertrouwd met de soms érg lage temperaturen (-27) en het lastige terrein waarin zij moesten werken met hun voertuigen. Soms waren de temperaturen en de uit te voeren opdrachten niet de meest ideale combinatie, maar altijd was er het schitterende landschap en bijna iedere avond was het Noorderlicht te zien. Dat maakte dan ook alles in één keer weer goed. Hieronder een kort verslag van de vier weken die de compagnie door bracht in de sneeuw.

In de weken voor de oefening, welke werd geleid door 11TkBat, hebben de logistieke functionarissen hun hart op kunnen halen met de planning van alle zaken die er met een oefening als deze gepaard gaan. Neem bijvoorbeeld de voertuigen, die van de Oirschotse kazernes middels een colonneverplaatsing naar het rattachement in het Brabantse Best moesten en van daar met de trein naar het Groningse Eemshaven, daar met de boot naar de haven van het Noorse Bardufoss om vanuit daar uiteindelijk weer met Nederlandse Tropco's naar ons tijdelijke thuishaven te worden

gebracht. Ook hebben we alle specifieke trainingen en voorbereidingen van het personeel nog gehad. Zo was er een Noorse delegatie speciaal voor de gelegenheid naar Oirschot gekomen om ons de eerste koudweer lessen te geven. Ook hebben AMV'ers van 13Gnkie in samenwerking met de AMV'ers van de A-cie voor al het medisch personeel, waaronder ook de Combal Life Savers, een lesprogramma van twee dagen verzorgd zodat zij ook optimaal voorbereid vertrokken naar Noorwegen. Al het materiaal dat niet in de voertuigen zat, maar wel mee moest naar Noorwegen werd in containers gedaan en zo ook alle wapens en optiek. Hiervoor dienden dan ook weer aparte formulieren opge maakt te worden om het geheel volgens alle Nederlandse en Noorse regelgeving op lokatie te krijgen. Dit soort logistieke lijnen zijn uiteraard iets complexer dan die van een oefening op onze eigen Oirschotse heide.

Als eerste deel van de compagnie ging er een team van instructeurs naar Noorwegen. Dit team bestond uit Onderofficieren en ervaren Korporaals, steun vanuit de batstaf (waarvoor dank)

,en ter ondersteuning onze collega van LO/S die de les inlegzooltjes verzorgde, zij namen allen deel aan een week van lessen van de instructeurs uit het Noorse leger. Tijdens deze week werd hen alles geleerd voor wat betreft het omgaan met de koude winterse omstandigheden, zodat zij weer de rest van de compagnie, die een week later kwam, konden opleiden. Er waren drie soorten koudweerttraining in de lesweek voor de compagnie, de basis training minus, de basis training en de driedaagse tactische training. Van de Ganzen heeft niemand de minus gedaan, die eigenlijk alleen maar bestond uit het in ont-vangst nemen van de Noorse kleding. De gevechtpelotons deden de drie daagse cursus en het stafpeloton deed de basistraining. De lessen bestonden uit een deel theorie gevolgd door de praktijk in het winterse terrein vlak bij het tentenkamp. In praktijk werd er ervaren hoe je moet verplaatsen in deze omstandigheden, wat je aan kleding wel en wat je juist niet moest dragen als je aan het lopen was met de rugzak. Naast de kleding die door de Noren verstrekt was, was de altijd warme Snugpack een geliefd artikel bij elke stop. 10 minuten stop! Snel wat warmes aan, eten, iets warmes drinken. 5 minuten! Eerste spul-letjes inpakken in de tas. 2 minuten! Kleding aanpassen, tas in orde maken. 1 minuut! Omhangen en opstellen, we gaan verder. Naast de verplaatsingen en de verschillende drills, was het slapen in een Noorse groepstent voor velen ook een nieuwe ervaring. Met zijn achten in een waaivorm rond een kachel, met één persoon als kachelwacht die het sneeuw om smolt in water en het water dan kookte voor een volle thermosfles met heet water. Ook was er de zg ADC (Artic driving course) waar menig chauffeur zijn slip

Wij leveren Defensie betrouwbare stroom!

Thuis is stroom vanzelfsprekend. Maar op locatie zijn voorzieningen beperkt of treden storingen op. In dat geval heeft u behoefte aan de meest betrouwbare en complete noodstroomvoorziening, zonder dat u erop hoeft te wachten. Wij leveren alles op het gebied van noodstroomvoorzieningen en dat vrijwel direct. Of het nu gaat om tijdelijke energie of om een permanente installatie.

BREDENOORD BIEDT U:

- Verhuur van aggregaten en toebehoren 15-2000 kVA
- Service 24/7
- Noodstroom aggregaten op maat
- Inruil en verkoop van gebruikte aggregaten en motoren
- Afleverservice & projectmanagement
- Reparatie & onderhoud van alle type aggregaten

Aggregaten nu ook verkrijgbaar met de Clear Air, zelfreinigend roetfilter! (99,9% roetemissie reductie)

en glij kwaliteiten kon fijn „tunen”.

Na de eerste kennismaking met het begin van een Noorse winter, stond het schieten op het programma. Er was een wisselschema van verschillende disciplines van het schieten, zo was er een dag Optreden in Verstedelijk Gebied, het OVG'en. Een met sneeuw bedekte schietbaan voor het uitgestegen personeel, waarbij men hun drills moesten uitvoeren in de sneeuw waarbij je zonder de Laplanders (een soort tennisrackets) soms wel tot boven je knieën wegzakte. Een hele ervaring op zich en vanaf de zijlijn soms een slapstick om te zien, contact drills met laplanders gaat een stuk lastiger. Ook de 25 mm baan S8 was tijdens de verkenning uitermate geschikt bevonden, echter een dag later bleken onze YPR'n toch niet bestand tegen de 1.80 „zulu,, sneeuw. Op de donderdag en de vrijdag stond een gecombineerde actie op het programma. Een samenwerking tussen de tanks, YPR'n, AT fenneks en de mortieren met daarbij ook nog medewerking van de genie die versperringen moesten opblazen, zodat de voertuigen voorwaarts kon blijven gaan. Helaas waren de sporen op de schietbaan op de donderdag te glad om überhaupt maar een schot te lossen. Dus werd er op vrijdag door gewerkt door de zeer facilitaire Noren zodat allebei de gevechtspelotons hun run konden doen. Tijdens deze oef bleek maar weer dat onze schutters niet op alles schieten wat beweegt. Al met al een goede training met het materiaal

en de voertuigen om gedegen aan de laatste week van de oefening te beginnen, een

driedaagse actie, waarbij al de geleerde zaken toegepast moesten worden.

Die laatste week stond geheel in het teken van de niveau IV actie waarbij de compagnie onder leiding van 11Tkbat een aantal opdrachten kreeg. Eigenlijk WAS de A-cie het BAT. Het werd een uitdagende opdracht daar de oefening normaal gesproken voor meerdere compagnieën bedoeld was. Na een klein uitstel ivm de slechte weersomstandigheden en een Bat appel werd er voorwaarts gegaan over de E-6. Zo moesten er verschillende bruggen, een vliegveld en een complete weg overmeesterd en daarna bezet worden. In theorie een plan waar wel iets mee gedaan kon worden, maar in de praktijk bleek het allemaal iets lastiger dan gepland. Zo speelde de temperatuur een grote rol in het geheel, voertuigen waarbij de kachel de geest gaf waren niet meer inzetbaar. Bij elke stop moest het personeel de voertuigen uit om zich op te warmen middels wat ochtendgymnastiek oefeningen „sommige jagers dachten bij de pauzes het „dekken,, ook goede warming up was. De route die de compagnie over moest was de openbare snelweg richting

het noorden van Noorwegen, de E6. Met als gevolg dat er continue Noorse Militaire Politie in de weer was om het verkeer te regelen om het pakket voertuigen heen. Gek genoeg leek het de Noorse bevolking niets uit te maken dat ze moesten wachten met hun auto's tot ze er voorbij konden rijden, want ze zwaaiden lachend naar de Nederlandse militairen. Aan het einde van de week was er weinig geslapen, veel ervaren en nog meer geleerd.

Deze oefening stond ook in het teken van de laatste actie als CC door Kapitein Wan Beumer, wederom ging hij met de eenheid „tekeer,, om de vij aan te grijpen waarbij snelheid, agressie en variatie uiteindelijk leidde tot het halen van de doelen.

Kap namens de Cie bedankt voor de mooie lachwekkende, serieuze, moeilijke, communicatieve, drukke en stuiterballen tijd.

De A- Compagnie heeft aangetoond dat het optreden met pantservoertuigen in de kou boven de poolcirkel lastig is. Zeker omdat de voertuigen er niet op uitgerust zijn. Wel heeft de persoonlijke gevechtsuitrusting zich bewezen in de koude van Noorwegen bewezen. Zo maakte de modder op het opblaasbare matje een mooi contrast. De modder was namelijk gevormd met het zand uit Afghanistan en de sneeuw van Noorwegen. Eens te meer een teken dat de Limburgse Jager op meerdere fronten ingezet kan worden, of het nu Bosnië of Irak, Afghanistan of Noorwegen is het kan de Limburgse Jager niet weerhouden zijn taak uit te voeren. Maar om heel eerlijk te zijn is het wel een prettig vooruitzicht om straks met de compagnie naar de West te gaan. Want vond de evenaar op Curaçao zijn de temperaturen net iets aangenaamer dan 300km boven de poolcirkel in het koude Noorwegen!

Zutphensestraat 319, 7325 WT Apeldoorn
Postbus 20122, 7302 HC Apeldoorn
T +31 (0) 55 301 85 01 - E info@bredenoord.com

HET NIEUWE WERKEN WERKT MET DE JUISTE ICT.

MAAR WIE MAAKT DE VERBINDING?

Informatie speelt een centrale rol in het leven van Sam. Wie Sam is? Hij is onze medewerker. Uw medewerker. De medewerker van elke organisatie. Sam wil graag altijd kunnen beschikken over de voor hem relevante informatie. En deze kunnen delen. Ongeacht plaats, tijd of hardware. Hierdoor kan hij zelf bepalen waar en wanneer hij werkt. Het Nieuwe Werken heet dat. Om dit mogelijk te maken wordt veel verlangd van informatie- en communicatietechnologie. Getronics is de ICT-dienstverlener die data, video en telefonie op unieke wijze combineert. Deze slimme ICT-oplossingen zorgen ervoor dat uw bedrijfsdoelstellingen worden vertaald naar bedrijfsprestaties. En dat uw medewerkers, zoals Sam, optimaal kunnen presteren. Laat Het Nieuwe Werken ook voor u werken en kijk op getronics.nl.

Getronics
a KPN company

Getronics laat het nieuwe werken werken.

Phaffdag werd opnieuw succes

Op 19 november werd op de thuisbasis van het Regiment Limburgse Jagers (de Van Hornekazerne in Weert) de 3e Phaffdag gehouden. Enkele jaren geleden werd besloten tot de instelling van de Phaffdag met als doel om het Regiment Limburgse Jagers jaarlijks, op de vrijdag die het dichtst ligt bij 23 november, te laten stilstaan bij regimentszaken die speciale aandacht behoeven. De eerste twee afleveringen van de Phaffdag waren een succes. De derde versie van de Phaffdag kon zich opnieuw verheugen in een toegenomen aantal deelnemers (ruim 300). Wanneer deze trend zich voortzet ontstaat voor de organisatoren een probleem tijdens de lunch. Een van de doelstellingen is om alle deelnemers bijeen te brengen tijdens de all-ranks lunch. Het bastion van de KMS kan echter aan maximaal 300 mensen plaats bieden.

Dit jaar was voor het eerst gekozen om aan de deelnemers een kleine bijdrage te vragen. De reden was gelegen in het feit dat nogal wat mensen zich in het verleden opgaven, maar niet kwamen opdagen. Dit leverde de Stichting RLJ een grote schadepost op omdat de bestelde etenswaren wél betaald dienden te worden.

Antoniwaarderingen

Het Regiment Limburgse Jagers weet zich in haar taken gesteund door vrijwill-

igers die veelal in stilte achter de schermen hun werk verrichten. Regimentscommandant Lkol Huub Klein Schaarsberg overhandigde aan Chris Verstraaten, Arie van Dijke en de heren F. Schelleman en Jan Belmont een penning en een oorkonde met daarop de redenen die geleid hebben tot het toekennen van de Antoniwaardering.

Hoogtepunten

De 3e Phaffdag kende twee duidelijke hoogtepunten. De aanbieding van de Canon en de Koraal "Salute to a Friend". Dankzij de voortrekkersrol die Lgen bd Piet Huysman verrichtte in samenwerking met het Nederlands Instituut voor Militaire Historie, kon de eerste Canon van de Koninklijke Landmacht gepresenteerd worden door de heren Schoenmaker en Maaskant van het NIMH. Daarna volgde de officiële aanbieding van de Canon aan de Commandant der Landstrijdkrachten Lgen Rob Bertholee. Het doel en inhoud van de CANON wordt in het navolgende artikel verduidelijkt.

Onlangs werd de Afghanistanmissie beëindigd. Acht militairen, behorende tot 42 Battlegroup waren gesneuveld. Vandaar dat het idee was gerezen om hen en alle Afghanistanveteranen te eren met een koraal. Dankzij donaties van het Prins Bernhardfonds Limburg en de Stichting Regiment Limburgse Jagers kon aan componist Marc van Delft de opdracht worden verstrekt voor het componeren van een koraal die duidelijk gericht moest zijn op Afghanistan. De koraal kreeg de zeer toepasselijke naam "Salute to a Friend". Nadere uitleg over de inhoud van de Koraal is te lezen in het betreffende artikel in dit blad.

Herdenkingsplechtigheid

Op gepaste wijze en met het nodige ceremonieel vond de herdenkingsplechtigheid plaats bij het monument van de gesneuvelde Limburgse Jagers. Onder het toezien van de 300 deelnemers werden kransen en bloemstukken gelegd door kabinetchef Jo Stijnen namens de Provincie Limburg, loco-burgemeester Anton Kirkels namens de gemeente Weert, Lgen Rob Bertholee en Lkol Huub Klein Schaarsberg namens het Regiment Limburgse Jagers, Kol bd J.-W. de Leeuw namens de Limburgse

Jagers van Verdienste en Lkol bd Nico Vroom namens de Stichting RLJ. De plechtigheid werd afgesloten met de koraal "Salute to a Friend." Na het uitreden van het vaandel werden de aanwezigen in de gelegenheid gesteld om bloemen bij het monument te leggen of om stil te staan bij de plaquettes.

Middagprogramma

Na de lunch gaf Lkol Huub Klein Schaarsberg een terugblik over de inzet van 42 BLJ tijdens de uitzendingen naar Uruzgan. Lkol bd Nico Vroom stond stil bij de inval van de Duitsers in mei 1940 en de moedige rol die Limburgse Jagers hierbij hebben gespeeld. Trots kon hij vermelden dat een van deze veteranen aanwezig was, namelijk de adjudant Meijssenberg. Ook belichtte Lkol Vroom de herdenking die de Stichting RLJ organiseerde in het kader van 60 jaar Regiment Limburgse Jagers op 1 juli j.l. in Roermond.

Dank

Een speciaal woord van dank is zeker op zijn plaats aan hen die ook deze Phaffdag weer mogelijk maakten en lieten slagen. Zonder anderen tekort te willen doen is een woord van dank op z'n plaats aan Commandant KMS en Tentenbouwbedrijf Neptunus uit Kessel. De firma Neptunus stelde belangeloos de overkapping beschikbaar voor de muzikanten van het ROLJ.

Tot ziens op de 4e Phaffdag op vrijdag 25 november 2011.

Wim Pijpers

SEE THE UNSEEN

Compound security

Long range surveillance

Vehicle situational awareness

tel. (+31) 0172-44 60 60 - www.bfioptilas.nl

Koraal

Salute to a friend

Het was tijdens de viering van 50 jaar 42e Bataljon Limburgse Jagers in 2008 dat het idee ontstond om een muziekstuk te laten componeren en zo eer te betuigen aan de Limburgse Jagers die ruim een half jaar tevoren waren teruggekeerd uit Uruzgan. De missie van Battlegroup 3, onder commando van Lkol Querido, kreeg het hard te verduren. Opgeschrikt werden we door het dodelijke ongeval van sergeant I Robert Donkers. En Nederland werd met beelden gewaar hoe de Limburgse Jager Timo Smeehuijzen door een zelfmoordaanslag om het leven kwam. Dat lot trof ook luitenant Tom Krist die door een aanslag in Deh Rawod zó zwaar gewond raakte, dat hij later overleed. En met hem raakten meerdere leden van zijn patrouille zwaar gewond. Tijdens de slag om Chora moest nog een dode worden betreurd, Sergeant-majoor Leunissen, die door een ontploffende granaat om het leven kwam.

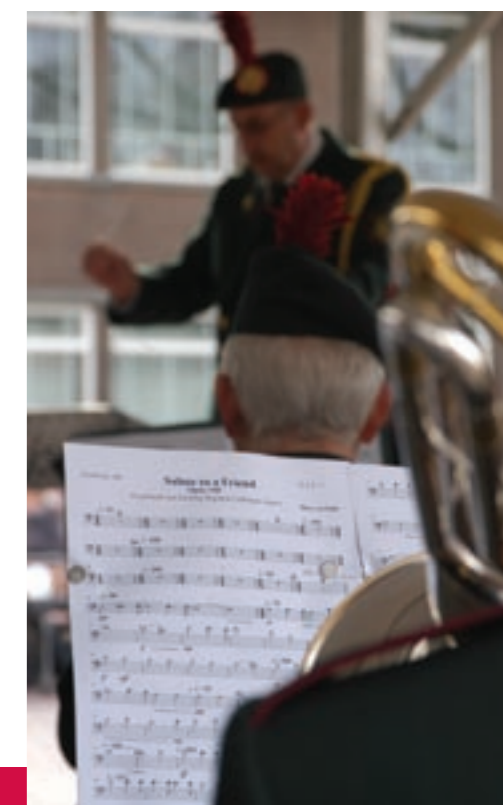
Dat de slag om Chora zeer succesvol verliep was eigenlijk een schrale troost. Toch was het ook een opsteker voor het bataljon dat zo haar professionaliteit en tactisch inzicht kon laten zien. Voor het eerst sinds Korea in 1951 was een bataljon succesvol het gevecht aangegaan. Zij gaven daarmee een signaal

aan de tegenstander, die daarna geen grote aanvallen meer pleegde, maar berrbommen in de strijd bracht.

Dat alles bracht ons op het idee om hen die gesneuveld en gewond waren te eren. Daar moesten tijdens volgende Battlegroups door aanslagen de Limburgse Jagers Azdin Chadli en Luc Janzen en de Mariniers Harders en Houweling aan worden toegevoegd. Maar ook te waarderen, zij die de missies met hun inzet succesvol konden afsluiten. Dat alles moest in een compositie worden uitgedragen immers muziek is universeel. Muziek verbind kan emotie, droefheid en vreugde, uitdragen. De dirigent van ons Reünieorkest Jos Stoffels dacht na en kwam met het plan om een koraal te laten componeren door de hem bekende componist Marc van Delft. Uiteraard zat er een kostenplaatje aan en dankzij een bijdrage van het Prins Bernhard Cultuurfonds Limburg en onze eigen Stichting kon de componist van start gaan.

De heer van Delft zegt zelf over de compositie het volgende:
Ik had na het gesprek met Jos Stoffels gelijk het beeld voor ogen: een een-

zame bugel die vanaf een heuvel een militair signaal speelt. Zijn signaal wordt beantwoord door een trompet op een andere heuvel. Ze spelen elkaar toe. Dan begint de eigenlijke treurmuziek met dreigende, dissonante, lage akkoorden en het typische ritme van de treurmuziek. Hierin wil hij uitdrukking geven aan het grote leed bij het verliezen van een kameraad. Deze passage mondt uit in een intermezzo een duet tussen euphonim en bugel. Bepaalde akkoorden klinken in dit verband zeer smartelijk en pijnlijk als een snikkende hartenkreet. De muziek gaat dan naar een wanhopige en dramatische climax om vervolgens weer af nemen en in de duisternis van de lage trombonetonen naar een verstillend dieptepunt te gaan. Naar het licht en de bevrijding, naar de triomfmuziek van het slot. Marc van Delft heeft het

toonsoort als het voorgaande koraal. De heer van Delft hoopt hiermee in de traditie van de militaire muziek staand en tegelijkertijd diep aangrijpend meeslepend werk te hebben geschreven om op waardige wijze gevallen te eren en anderen te waarderen.

We gaven na overleg aan de koraal de titel **Salute to a Friend**. Deze titel kan op tweeërlei wijze worden vertaald, uitgelegd. Enerzijds afscheid nemen van een dierbare, anderzijds het waardeeren voor hetgeen door iemand is gepresteerd. Het totaal van compo-

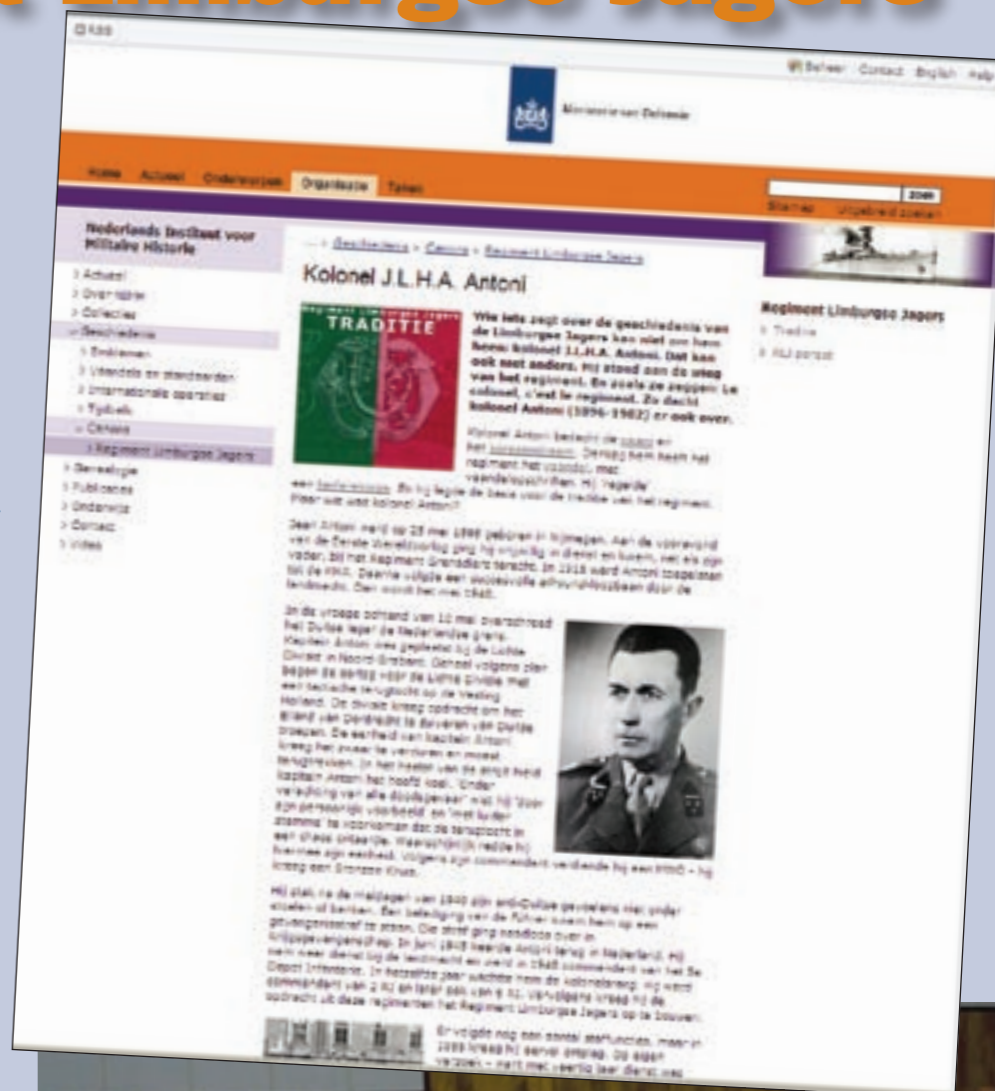
sitie en titel is daarmee de uiting van eer en waardering, die ontstaat tussen personen in de missie en de achterban, de naasten, vriendschaar en Nederlandse samenleving. Ook een toekomstige inzet mag zich op deze compositie richten als eerbetoon voor hun inzet. De Stichting en het Reünieorkest hopen dat deze koraal bij vele herdenkingen en andere gelegenheden ten gehore mag worden gebracht en ons allen laat denken over de inzet van onze krijgsmacht.

N.C.S. Vroom, voorzitter Stichting RLJ.

Open verleden: de regimentscanon voor het Regiment Limburgse Jagers

“Waarde Antoni”, luidde de aanhef. De geadresseerde nam snel de inhoud van de brief door. De Chef van het Militair Huis, luitenant-generaal C.F. Pahud de Mortanges, had eindelijk antwoord gegeven op de brief die kolonel Antoni hem maanden eerder had gestuurd. Het stond Antoni al bij de oprichting van het Regiment Limburgse Jagers voor ogen dat ‘zijn’ korpsembleem zonder wel-luidende wapenspreuk niet compleet was. Via generaal Pahud peilde hij of koningin Juliana iets zou voelen voor het devies ‘Robur Limburgiae Julianae’. Het idee viel in goede aarde. Ook prins Bernhard was gecharmeerd. Toch zag de vorstin uiteindelijk af van Antoni’s idee, want zij meende dat een wapenspreuk met de verwijzing naar haar naam andere infanterieregimenten te kort deed. Generaal Pahud bracht het nieuws over: “De Garde Regimenten hebben van oudsher een speciale status, doch daar moet het bij blijven.” Kolonel Antoni was teleurgesteld, maar niet uit het veld geslagen. “Jammer, doch begrijpelijk”, schreef hij begripvol onderaan de brief en daaronder zette hij onmiddellijk enkele nieuwe ideeën op papier. Op een later moment krabbelde hij, tegen de rand van het blad, ten slotte de huidige wapenspreuk van het regiment.

Dit stukje uit de geschiedenis van het Regiment Limburgse Jagers heeft een plaats gekregen in de historische canon die op de laatste viering van de Phaffdag werd gepresenteerd. Het verhaal over de herkomst van de wapenspreuk is als het ware een baken in de regimentsgeschiedenis en zo zijn er veel meer. Daaruit is de canon opgebouwd, want aan zulke bakens kun je, zonder heel het verhaal te kennen, snel zien hoe de geschiedenis van het Regiment Limburgse Jagers in elkaar steekt. De geschiedenis wordt daardoor veel toegankelijker. Een canon zal het historisch besef over de traditie van het regiment een flinke stoot voorwaarts geven. Dat was ook de gedachte die luitenant-ge-

slot plechtig en Majestueus, groots en waardig geschreven, met toch een lichte ondertoon van smart van het begin-gedeelte maar nu in majeur met een andere melodie. Het eindigt in dezelfde

Fotografie Mediagroep KMS

Introducing AND. It's the new OR.

Finally, a storage solution that doesn't force you to choose either cost efficiency or improved performance. NetApp's uncompromising approach to storage and data management can both lower IT costs and help to bolster your organization's competitiveness. See how storage efficiency without compromise can help your company go further, faster. Visit netapp.com/and today.

 NetApp
Go further, faster

© 2013 NetApp. All rights reserved. Specifications are subject to change without notice. NetApp, the NetApp logo, and Go further, faster are trademarks or registered trademarks of NetApp, Inc. in the United States and/or other countries. All other brands or product are trademarks or registered trademarks of their respective owners and should be treated as such.

neraal b.d. P. Huysman door het hoofd ging toen hij ruim twee jaar geleden zijn idee voor een regimentscanon opwerpte.

Het idee werd bij het regiment met enthousiasme ontvangen en generaal Huysman toog aan het werk. Hij verzamelde een werkgroep om zich heen en met een eerste plan in de hand stapte hij binnen bij het Nederlands Instituut voor Militaire Historie (NIMH). Ook daar vond hij een welwillend oor. Het NIMH zag direct het potentieel van een regimentscanon. Nadat was vastgesteld dat een website het aangewezen medium was, werd in nauwe samenwerking de opzet verder uitgewerkt. Voor de meest karakteristieke thema's uit de regimentsgeschiedenis werd een 'venster' bedacht. Het NIMH zorgde voor de inhoud van de canonvensters. Met tekst, beelden en soms met geluid

werd zo'n thema als het ware opgelicht uit de geschiedenis. Spoedig werkte het projectteam op volle toeren en gingen de eerste teksten over en weer, voorzien van aanvullingen en commentaar. Op het Diner de Corps in januari van dit jaar konden de eerste concepten van de website worden getoond. In mei werd tot ieders schrik generaal Huysman getroffen door een zwaar herseninfarct. De voorzitter van de Stichting Regiment

Limburgse Jagers, luitenant-kolonel b.d. N.C.S. Vroom, nam zijn taak over.

Het werk ging gestaag voort, zodat op 19 november de regimentscanon voor het eerst aan het publiek kon worden getoond. Voordien werd de website echter onder de vleugels van www.defensie.nl gebracht. Dat had een effect op de vormgeving, maar door een creatief gebruik van de technische mogelijkhe-

den, is het eindresultaat naar tevredenheid. De canon is overigens – net zoals de geschiedschrijving – geen afgesloten hoofdstuk. De inhoud is vrij voor bijstellingen. Zo blijft het een levend document. En wellicht wordt de canon in de toekomst nog op andere manieren onder de aandacht gebracht. Het voornaamste is nu dat het oorspronkelijke idee van generaal Huysman tot zijn recht is gekomen: een toegankelijke canon, waar iedere gewezen, huidige of nieuwe Limburgse Jager een venster naar het verleden van het regiment kan openen.

Kijk voor de regimentscanon van het Regiment Limburgse Jagers op www.defensie.nl/nimh/geschiedenis/canons/regiment_limburgse_jagers

S.R. Maaskant MA
Nederlands Instituut
voor Militaire Historie

TOUR de L'Ot – Nostalgie en Toekomst?

In 1963 kwam de commandant van de 13 Pantserbrigade in Oirschot, Brigadegeneraal Eekhout, met het idee om een wielervedstrijd te organiseren in de Legerplaats. Hij wilde daarmee de sportiviteit van de bewoners van de legerplaats stimuleren. Hij legde de uitvoering in handen van de dienstplichtigen (!!!), die in de legerplaats de Advies Commissie Vrijetijds Besteding vormden. Zij slaagden met succes een driedaagse wielervedstrijd te organiseren met de naam "Tour de L'Ot". Het werd een echt stratenparcours over de hele legerplaats. Dat het succesvol was bleek al een jaar later als tijdens de driedaagse, die in de avonden werd verreden, aangevuld werd met de KL kampioenschappen. Deze formule werd ook in de navolgende jaren voortgezet.

Aan de driedaagse wedstrijden namen ploegen deel van alle brigadeonderdelen waaronder het 16e, maar ook van de omliggende militaire installaties als het PIROC en de vliegbasis Eindhoven. Een leuke bijkomstigheid was dat niet alleen op professionele racefietsen, toen nog een dure grap, werd gereden maar ook op "gewone" fietsen zonder versnelling. Voor deze laatste waren speciale prijzen.

Een verslag over de Tour uit 1964 in de Legerkoerier:
Zes ploegen startten dinsdagavond 14

juli in de afvalrace. Elke ploeg had de helft van zijn mensen in de 1e serie en de andere helft in de 2e. De twintig snelsten bestreden elkaar in de finale, die door Wijdenes (16 BLJ) werd gewonnen met Gerrits als 2e en De Haan als 3e. Gele truidrager Wijdenes (die des middags zichzelf gespaard had in het zware KL-kampioenschap en daar als 23e was binnengekomen) overklaste woensdagavond zijn tegenstanders in de tijdrit over 11 km (15 min 28 sec).

Ook nu was Gerrits zijn naaste belager met Coops, Peels, Peters, Manders, de Haan en van der Aa vlak op zijn hielen. De stand was dat Wijdenes de laatste avond alleen Gerrits achter zich moest houden en enkele plaatsen op de andere rivalen mocht verliezen, terwijl de ploegenstrijd met 16 BLJ op kop en het Piroc tweede nog geheel open was. Het werd donderdagavond een knetterend feest met duizenden toeschouwers, schetterende luidsprekers,

Voor meer foto's ga naar www.limburgsejagers.nl fotopagina.

felgekleurde truien en een bizarre reclamekaravaan. Om nog maar niet te spreken van Miss Tour de L'Ot in een rode sportwagen. De renners hadden 15 ronden van 2600 meter te rijden, waarbij vooral de mannen op de gewone fietsen wonderen van strijd lust bleken, al schoot hun snelheid ook tekort bij de echte racefietsen. Uit de kopgroep van vijf vielen tenslotte gele truidrager Wijdenes en Hobbelink terug, maar in tegenstelling tot laatstgenoemde wist

Wijdenes zich als vierde te handhaven. Na een spannende eindspurt won De Haan het dagklassement. Maar toen Wijdenes luid toegejuicht over de streep kwam wist hij toch dat hij de gele trui niet behoefde uit te trekken. Wel had de Haan's team (Piroc) kans gezien de equipe van Wijdenes (16e) de ploegenprijs afhandig te maken. Alvorens tot de prijsuitreiking over te gaan noemde generaal Eekhout al diegenen die hadden geholpen deze Tour

de L'Ot tot een groot succes te maken. En het siert onze jonge dienstplichtigen dat zij bij al hun enthousiasme voor de grote cracks en hun prestaties het allermeeeste applaus over hadden voor de man die 8e werd; de 42-jarige Sergeant I Schenkelaars van 16 BLJ. Zeer vele prijzen en attenties voor Miss Tour de L'Ot, Annemieke van Leysse, werden door de Commandant 13 Pabrig uitgereikt

Bij het 16e dat in 1966 onder de sponsornaam ALCO Tv meedeed was de Sergeant I "Henkie" Jansen de grote animator en verzorger. Hij was een groot wielervanaat, die o.a. van Oirschot naar Bern fietste om daar het detachement van het 16e bij de Tweedaagse van Bern te verzorgen. Ook wandelen was zijn hobby zo wandelde hij van Hohne naar Oirschot en werd nadien met groot vertoon in de legerplaats verwelkomd. Zijn zoon verschaftte ons de foto's van de Tour en activiteiten van zijn vader, die bij dit artikel zijn afgebeeld. Mogelijk is het een mooie gelegenheid voor generaal van der Laan om dit ooit succesvolle evenement wederom nieuw leven in te blazen. De Legerplaats is immers vergroot en heeft nu ook het oefengebied van de Rijsschool ter beschikking om een mooi parcours te bouwen. En vele militairen beschikken nu ook over de mooiste racefietsen.

Load Handling Systems for military applications

During the disaster relief operations in Haiti the Rough Terrain Container Handler, RTCH, of our business area Kalmar played a vital role to get all kind of disaster and human relief material in vast quantities into Haiti.

With totally devastated harbours there was no other effective and efficient pieces of equipment than the RTCH of Kalmar that was able to perform on this scale and for several months thereafter.

The Kalmar RT240 reachstacker has unequalled features:

- Unloads ISO containers in longitudinal direction from vessels;
- Fords in 2 meters water;
- Drives through 90 cm of mud;
- Handles 20' and 40' ISO containers up to 24 tonnes.

Cargotec is the world leader in the demanding field of (military) logistics with their business areas:

- Hiab - load handling @ vehicles;
- MacGregor - load handling @ vessels;
- Kalmar - load handling @ terminals.

Cargotec UK Ltd
Cargotec Industrial Park
Ellesmere, Shropshire
SY12 9JW, UK
Tel: +44 1691 623 100
Email: gboenquiries@cargotec.com

Cargotec UK Ltd (Netherlands office)
P.O. Box 141
5530 AC Bladel
Tel: 0497 362 135
E-mail: frank.van.dongen@cargotec.com

www.cargotec.com

CARGOTEC
we keep cargo on the move™

KALMAR RT240 RTCH unloading landing vessel

World Food Project Operations in Haiti

KALMAR RT240 RTCH unloading vessels via pontoons

Recovery Operation using the RTCH

DE DEMCIE - GEPANTSERD OPTREDEN

Eind vijftiger jaren van de vorige eeuw!! kwam de gedachte op om de infanterie in het gevecht gelijke tred te laten houden met haar cavalerie collega's. Moesten de infanteristen tot dan snel naar het slagveld worden vervoerd als luizen op een tank, dat wil zeggen met velen op het achterdek zittend, nu moest de infanterist haar eigen gepantserde vervoermiddel krijgen. Niet alleen om snel op het krijgstoneel te komen maar ook om bescherming te hebben tegen vijandelijk vuur, als artillerie en mortieren.

Ook in andere krijgsmachten speelde dat concept. Zo had de Franse krijgsmacht al begin eind veertiger, begin vijftiger jaren haar pantserrupsvoertuig AMX ontwikkeld en in haar organisatie opgenomen. Dit voertuig had haar operationele waarde reeds bewezen tijdens de Sinai-veldtocht in 1956. Toch werd in 1960 de AMX, de Franse versie door een drietal chauffeurs van het 16e bataljon Limburgse Jagers op het oefenterrein La Courtine onder het oog van de Nederlandse legerleiding getest.

Het oefenterrein waar ook de Demcianen van het VuVo peloton destijds hun springladingen hebben afgezet en andere pelotons als tegenpartij bij oefeningen fungeerden. Naast dit pantserrupsvoertuig was inmiddels in Nederland bij de DAF een eigen voertuig ontwikkeld, de YP-408, een gepantserd wielvoertuig. Waar de AMX al in gebruik was bij het Franse leger waren daarvoor minder technische testen nodig. Dat was wel het geval bij de "eigen" YP. Daar werd de Demonstratiecompagnie zeer intensief bij betrokken, wat in een apart hoofdstuk aan de orde komt. Uiteindelijk besloot de legerleiding begin zestiger jaren om een mix van deze beide voertuigen aan te schaffen en in te voeren bij de infanteriebataljons.

GEbruikers TESTEN

De invoering van de gepantserde infanterie had niet alleen materiele consequenties ook het gebruik, de voertuigdrills

en gevechtsdrills moesten worden ontwikkeld en in voorschriften en trainingsaanwijzingen vastgelegd. Ook de belading van de voertuigen met wapens en ander materieel, als de bekende IROVI middelen en natuurlijk munitie moest worden bepaald. Deze taken lagen in eerste instantie bij de staf van de Infanterieschool. De

Demcie infanteriepelotons werden belast met de daadwerkelijke uitvoeringstesten, als het in en uitstijgen, belading, gevechtsdrills in het terrein met rijdend in en uitstijgen. Voor dat doel werd op 6 oktober 1961 de eerste AMX het complex Kranenburg Noord ingereden. Ook waren zij al in de beginfase betrokken bij het testen van de YP-408 en gingen men daarvoor naar de DAF fabrieken in Eindhoven.

DEMONSTRATIES EN INVOERING

De Demcianen gaven nadien demonstraties voor de officieren en onderofficieren van de Infanterie, die vanaf 1963 de voertuigen zagen instromen in hun bataljons. Een dergelijke demonstratie werd uitgevoerd in 1962 op de Dag der Infanterie in de Isabella kazerne in Den Bosch. Daar op het exercitie terrein van de Kaderschool Infanterie lieten de Demcianen de "nieuwe" infanterie zien aan een grote groep officieren en kader. Uitgedost met groepsnummers op borst en rug werd een demo van voertuigexercitie gegeven door het 3e peloton van vaandrig Wim Bulte en Limburgse

jager Ben Vermeulen. Hiermee kregen de toekomstige gebruikers een goed voorbeeld van hun nieuwe vorm van optreden.

In 1963 mocht het 16 Bataljon Limburgse Jagers uit Oirschot als eerste bataljon hun voertuigen in gebruik nemen, gevolgd door het 42e Bataljon Limburgse Jagers uit Ermelo. Dat vertrok er nagenoeg onmiddellijk mee naar de Duitse legerplaats in Seedorf waar ze tot 2006 zouden verblijven

MEDEWERKING MET FILMOPNAMEN

Ook werd door de Demcie meegewerkt aan de gevechtstactiek ontwikkeling. Zo kwam onder leiding van de Infanterieschool een Instructiefilm over het optreden met de AMX pantserrupvoertuigen tot stand, waar oa het optreden van tanks en pantserinfanterie in beeld werd gebracht, uiteraard ondersteund door vuurvoorstelling van het VuVo peloton. Dat alles vond plaats op de Oirschotse Heide in samenwerking met de collega's van het 16e Bataljon Limburgse Jagers en 11e Tankbataljon.

Een andere film waarin het gepantserde optreden werd gedemonstreerd is een voorlichtingsfilm waarin het optreden van een Demcie peloton met YP-408 pantserwielvoertuigen wordt getoond bij een aanval op de bekende Paalberg op

de Ermeloose heide onder commando van kapitein Pruimboom. Met de invoering van de pantservoertuigen wijzigde ook de organisatie van de Demcie. Immers bij voertuigen horen chauffeurs en ook onderhoudspersoneel. En waren het in de test-en demofase een vier tal voertuigen van elke soort, na de invoering van het pantservoertuig bij de infanteriebataljons moesten ook aspirant Reserve Officieren en dienstplichtig Kader, opgeleid op de SROKI in Ermelo, ermee vertrouwd worden gemaakt in hun opleiding. De Demcie leverde voordien al haar infanteriepelotons voor praktische training en testen van dit dienstplichtig personeel, nu waren daar ook de nieuwe voertuigen voor nodig. Zo werd de Demcie langzamerhand een "klein" pantserinfanteriebataljon met twee sets (AMX en YP) pantservoertuigen voor een Pantserinfanteriecompagnie. Ook in die periode werd de naam van de compagnie aangepast aan deze nieuwe realiteit in Oefen- en Demonstratie Compagnie.

Regimentsvaria

BIJZONDERE MEDAILLEUITREIKING URUZGAN

Op vrijdag 1 oktober jl stonden ruim 1700 leden van de krijgsmacht waaronder enkele honderden Limburgse Jagers van de laatste Battlegroup in de Branbalthallen in den Bosch in het gelid. In afwachting van een bijzondere gast, Koningin Beatrix die voor de eerste maal medailles zou uitreiken aan de uitgezonden militairen. Na de openingsceremonie en toespraak van de minister werden door Hare Majesteit

eerst gewonden insignes uitgereikt aan de gewonden waaronder een viertal Limburgse Jagers. Nadien reikte Majesteit, de minister, generaals en hoge gasten, waaronder de burgemeester van eert de heer Niederer, de herinneringsmedaille uit aan de aangetreden militairen. Dit alles werd gade geslagen door duizenden echtgenotes partners, kinderen, familieleden en vrienden van de uitgezonden. Na de ceremonie vond nog een gezellig samenzijn plaats in de nevenhallen.

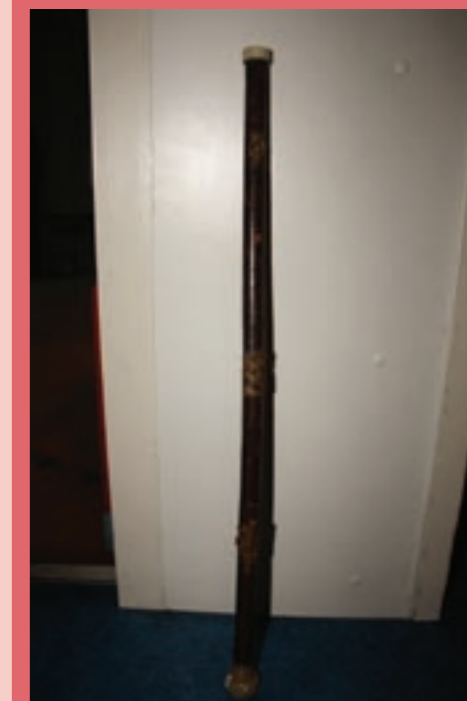

OUWE STOMP STOK VAN EEN MUZIKANT

De zoon van de Limburgse jager muzikant Mous vroeg raad. Hij had een stok gevonden die aan zijn vader toebehoord had. Een stok met drie emblemen, het Limburgse Jager embleem, een embleem met de Nederlandse Leeuw en een van een Harp. Een klassieke ouwe stomp stok. Wat is dat? Na de WO II namen Nederlandse officieren de gewoonte aan van de Engelse collega's door met een "cane", een stokje, te lopen. Cane zegt het al, een stok van bamboe meegebracht uit de tropen. Men droeg dat onder de linker arm bij het lopen en gebruikte het om iets aan te wijzen, danwel was het gewoon een stukje sier, een teken van "status". De ouwe stomp, ofte wel de soldaten van de oudste lichte, die het langst in dienst waren, gingen hun officieren copieren. Zij liepen na de dienst ook met een stokje om daarmee hun belangrijkheid !!! aan te geven. Maar zij versierden die met emblemen, kogelpunten en hulsens waardoor rr prachtige exemplaren ontstonden. Bij de vader was dat het harpembleem wat aangaf dat hij muzikant was en het Limburgse jager embleem dat hij bij dat Regiment behoorde.

Zie op onze website voor een artikel van wijlen Luitenant-generaal Berghuis over de officiersstokjes van het 16e: http://limburgsejagers.nl/nieuws/officiersstokjes_en_oirschotse_stoeltjes.pdf

En heeft U nog zo'n speciaal ouwe stomp stok maak er een foto van en stuur deze naar info@limburgsejagers.nl

EVOLUTION

WWW.COLTCANADA.COM